

Obrátenie hriešnice. Zo sveta porna k Večnej láske alebo ako talianska hviezda erotických filmov našla cestu k Bohu

Grzegorz Górny

6. apríla 2022 ✚ *Spoločnosť*

V roku 1991 Claudia Kollová dostala ponuku od Tinta Brassa, talianskeho režiséra, ktorý už pracoval s filmovými hviezdami ako Jean-Louis Trintignant, Vanessa Redgrave, Helen Mirren, Peter O'Toole, John Gielgud alebo Malcolm McDowell a svetovú slávu si získal filmom *Caligula*, ktorý bol plný vulgárnych erotických a dokonca pornografických scén. V tom čase hľadal hercov pre svoj nový film *Così fan tutte*, voľnú adaptáciu Mozartovej rovnomennej opery – na jej základe sa rozhodol nakrútiť erotickú komédiu o šťastnom manželstve, v ktorom manželka nie je spokojná so sexuálnym životom svojho manžela a rozhodne sa pre intímne dobrodružstvá s inými mužmi. Do hlavnej úlohy manželky Diany si režisér vybral Claudiu Kollovú.

Zdroj: youtube.com

Jej skutočné meno bolo Claudia Maria Rosaria Colacione. V tom čase mala dvadsaťsedem rokov a za sebou niekoľko bezvýznamných filmových a televíznych úloh. Herečka súhlasila. Ostré erotické scény z nej v Taliansku urobili sexuálny symbol. Dvakrát pózovala nahá na obálke časopisu Playboy. Zúčastňovala sa na čoraz obscénnejších produkciách a súhlasila s hraním žien, ktoré nemajú problém sa vyzliekať. V roku 1995 spolu s Pippom Baudom a Annou Falchiovou moderovala Festival talianskej piesne v San Remo.

Prázdnota vo vnútri

Napriek tomu, že sa Claudia Kollová stala jednou z najlepšie platených herečiek na Apeninskom polostrove, nebola šťastná. Cítila v sebe prázdnotu, ktorú nemohli vyplniť ani peniaze, ani sláva, ani vzťahy s mužmi. Mala pocit, že jej život nemá zmysel. V noci, po skončení práce sa túlala po parkoch a hľadala niečo, čo by zmenilo jej existenciu.

„Boh ma oslobodil od zla, ktoré sa okolo mňa ovíjalo ako jedovatý brečtan a chcelo ma rozdrviť.“

Spočiatku sa snažila svoj duchovný hlad uspokojiť náboženskými praktikami Ďalekého východu. Jedného večera počas budhistickej meditácie zrazu pocítila, akoby v nej bola cudzia bytosť. Cítila sa fyzicky napadnutá, akoby do jej tela vstúpil cudzí človek. Zároveň cítila, že ju táto neviditeľná bytosť nenávidí a chce, aby zomrela. Ale nedokázala sa od nej oslobodiť. Potom si spomenula na film *Exorcista*, ktorý videla ako mladé dievča. Spomenula si na scénu, v ktorej kňaz s krížom v ruke vyháňa démona z posadnutého dospievajúceho dievčaťa. Vzala teda krížik, ktorý jej pred niekoľkými dňami daroval priateľ, priložila si ho k srdcu a začala sa modliť Otče náš. V okamihu neviditeľný útlak zmizol a miesto neho nastal blažený pokoj. Vtedy po prvýkrát v živote skutočne zažila, že Boh existuje a prišiel jej pomôcť.

Spomenula si na svoje detstvo, keď ako osemročná so starou mamou pozerala film o fatimských zjaveniach. Vlastne to bola ona, ktorá to pozerala, pretože jej stará mama bola slepá, a tak jej vnučka rozprávala, čo sa dialo na obrazovke. Zapôsobil na ňu postoj malej Hyacinty, najmladšej z troch portugalských pastierikov. Bola v rovnakom veku ako Hyacinta a veľmi silno cítila, že Panna Mária chce zveriť veľmi zodpovednú úlohu takému malému dievčaťu. Modlila sa k Panne Márii, aby ju vzala do neba ako Hyacintu. Jej prosby o rýchlu smrť však neboli vypočuté.

Už v tom čase ju fascinoval film a herecká profesia. Jej matka a otec, obaja lekári, boli rozhodne proti takýmto predstavám. Chceli, aby sa aj ich dcéra stala lekárkou. Poslúchla ich a začala študovať medicínu, ale tajne sa zapísala aj na divadelný kurz. Keď to vyšlo najavo, doma sa strhla hádka. Jej rodičia nechceli, aby z Claudie bola herečka. Preto sa rozhodla utiecť z domu, začala viesť nezávislý život, zarábala si ako modelka alebo účinkovala v reklamách. Prelom v jej kariére nastal, keď prijala ponuku od Tinta Brassy a zahrala si vo filme *Così fan tutte*. Jej dobrodružstvo s erotickým filmom ju však čoskoro zaviedlo na okraj priepasti.

Dieťa Veľkého jubilea

Keď sa po prvýkrát po mnohých rokoch pomodlila Otčenáš, rozhodla sa zmeniť svoj život. Začala odmietať hrať vo filmoch, v ktorých by musela vystupovať bez šiat. Dva roky bola nezamestnaná, ale bola pevne rozhodnutá vytrvať.

Zlom v jej živote nastal v roku 2000, keď Ján Pavol II. vyhlásil Veľké jubileum. Vtedy po prvý raz prešla Svätou bránou Baziliky svätého Petra v Ríme. Vstúpila tam s túžbou zmeniť svoj život. Pristúpil k nej neznámy kňaz a spýtal sa jej, čo chce od Boha. Odpovedala, že nič nechce, lebo je hriešnica. Potom jej na čelo urobil znamenie kríža a ona v sebe pocítila Božiu prítomnosť. Nohy sa jej podlomili, padla na kolená a začala plakať.

Počas jubilejného roka sa stala ďalšia udalosť, ktorá ju veľmi ovplyvnila:

„Stretnutie, ktoré ma najviac poznačilo, bolo s pápežom Wojtylom. Stretla som ho na začiatku svojho obrátenia. Bolo to 7. októbra 2000. Môj život sa navždy zmenil. Jeho pohľad mnou prenikol. Keď sa na mňa pozrel, padla som na kolená. Ocitla som sa pri jeho nohách...”

V tej chvíli sa rozhodla, že sa bude venovať len filmom s kresťanským posolstvom. Okrem iného hrala vo filmoch o živote svätého Petra, svätého Františka z Assisi, svätej Márie Gorettiovej, svätej Johanky Antide Thourétovej či svätého Jozefa Benedikta Cottolenga. Raz prijala ponuku účinkovať v nenáboženskej inscenácii. Ako sama neskôr spomínala: *„Jedného dňa som podpísala zmluvu, ktorá mi zabezpečila veľa peňazí. Rola nebola zlá, ale nebol to film, na ktorý som mala pristúpiť, pretože na*

filmovom pláci som sa opäť stretla s ľuďmi, ktorých, ako som sľúbila Pánovi, som už nikdy viac nechcela stretnúť. Hneď ako som podpísala zmluvu, cítila som, že to bola chyba. Ale kvôli svojej slabosti som nemohla odmietnuť. Keď som za film dostala prvé peniaze, dala som ich chudobným v kostole. Mala som pocit, že tie peniaze mi nepatria, že sú to peniaze za zradu.“

Zdroj: youtube.com

Život nie je hra

Herečka cítila, že ju Boh volá k niečomu inému ako len k hraniu vo filme. Odmietla úlohu svätej Faustíny Kowalskej, hoci ju táto poľská mystička fascinovala. Pomyslela si, že by mala hlásať Božie milosrdenstvo vlastným životom, a nie o ňom rozprávať na obrazovke. Prvýkrát to pochopila počas cesty do Etiópie, keď videla choré a podvyživené deti na pokraji smrti. Neskôr na to spomínala: *„Pamätám si na chlapca, ktorý mal zavreté oči. Boli pokryté špinou a zapálené, pretože v nich bol dramatický nedostatok vody. Umyla som ich mokrou vreckovkou. A keď otvoril svoje oči, Boh otvoril aj moje.“*

V roku 2005 založila združenie *Le Opere del Padre* (Otcove diela), ktoré sa venuje misijnej a charitatívnej činnosti v Afrike, najmä v Burundi, Konžskej demokratickej republike a Kongu Brazzaville. Organizácia okrem iného buduje škôlky, školy, domovy pre podvyživené deti, opatrovateľské centrá pre zdravotne postihnutých a katolícke katecheticko-formačné centrá.

Počas jednej zo svojich ciest si herečka adoptovala 16-ročného chlapca menom Jean-Marie v Burundi. Bol vážne chorý a potreboval transplantáciu obličky. Jeho život sa dal zachrániť len rýchlou operáciou, ktorá však na mieste nebola možná. Vďaka tomu, že si ho Claudia adoptovala, mohla ho vziať so sebou do Talianska, kde sa transplantácia uskutočnila. Aj v nasledujúcich rokoch mu zabezpečila lekársku starostlivosť.

V roku 2009 sa Claudia Maria Rosaria Colacione stala riaditeľkou *Akadémie Star Rose* v Ríme založenej pod vplyvom apoštolského listu Jána Pavla II. umelcom z roku 1999. Cieľom tejto inštitúcie je pomáhať mladým ľuďom, ktorí spájajú svoju budúcnosť so zábavným priemyslom, vstúpiť do tohto sveta s určitým morálnym kompasom a úctou ku kresťanstvu. Priznajme si, že asi niet lepšieho učiteľa, ktorý by mohol mladým ľuďom porozprávať o mnohých nástrahách, ktoré na nováčikov v tejto spoločnosti číhajú, ako Claudia Kollárová.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z Polonia Christiana.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/obratenie-hriesnice-zo-sveta-porna-k-vecnej-laske-alebo-ako-talianska-hviezda-erotickych-filmov-nasla-cestu-k-bohu/>